

116 Framanrituð reglugerð er hér með sett, samkvæmt lögum nr. 85, 22. nóv. 19. des. 1907 og tillögum bæjarstjórnar Vestmannaeyjakaupstaðar til að öðlast gildi 1. janúar 1932 og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 19. desember 1931.

Tryggvi Þórhallsson.

Vigfús Einarsson.

117
20. des.

H A F N A R R E G L U G E R ð

fyrir

Búðakauptún í Suður-Múlasýslu.

Samkvæmt lögum nr. 76, 14. nóvember 1917, hefir atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið gefið út eftirfarandi hafnarreglugerð fyrir Búðakauptún í Suður-Múlasýslu.

I. KAFLI.

1. gr.

Fáskrúðsfjarðarhöfn takmarkast af línu, er hugsast dregin úr Mjóeyrarodda norðanmegin Fáskrúðsfjarðar yfir fjörðinn í svo nefnda „Melrakkaeyri“ (Merki) sunnanmegin fjarðarins, og skulu öll skip, sem leggjast á Fáskrúðsfjarðarhöfn, með þeim undantekningum, er síðar verður um getið greiða hafnarargjald í Búðakauptúni.

2. gr.

Gjöld þau, sem ákveðin eru í reglugerð þessari, skulu renna í hafnarsjóð Búðakauptúns og skal honum varið til þess að gera umbætur á höfninni og mannvirkjum, er henni heyra til, svo og til leiðbeiningar við innsiglingar.

Hreppsnefnd Búðahrepps skipar 3ja manna hafnarnefnd til 3ja ára í senn og hefir hún, undir yfirstjórn hreppsnefndar, framkvæmd hafnarmála, og eftirlit með höfninni, sér um viðhald og umbætur á henni og eignum hennar, stýrir öllum framkvæmdum, er þar að lúta og annast fjárhald hafnarinnar, innheimtu og reikningsskil fyrir hönd hreppsnefndar.

Hreppsnefndin veitir fé úr sjóðnum til umræddra framkvæmda eftir tillögu hafnarnefndar og ákveður, hvornig hann skuli ávaxta, enda ber hún ábyrgð á innistæðu hans eins og öðrum eignum hreppsfélagsins. Reikningar hafnar-

sjóðs skulu fylgja sveitarsjóðsreikningunum og endurskoðast og úrskurðast ásamt þeim.

117
20. des.

II. KAFLI.

3. gr.

Fiskiskip og önnur skip, er ekki ferma eða afferma, mega aldrei leggjast svo á höfnina, að tálmi fermingu, eða affermingu annara skipa, og skulu þau í hvert skipti skyld að hlýða boði hafnarnefndar um það, hvar þau skuli leggjast. Skip mega aldrei leggja svo frá sér strengi né önnur festartæki, að umferð tálmi. Festartæki frá skipi má aldrei leggja yfir alfaraleið.

4. gr.

Vélbátum, sem heima eiga í Búðakauptúni eða eru gerðir þaðan út og liggja við sérstök legugögn á höfninni, má ekki leggja svo að hindri eða tefji umferð um höfnina.

5. gr.

Hafnarnefnd getur ákveðið hvar og hvernig legufæri báta og skipa skuli lögð. Enginn má flytja legugögn báts síns, nema með leyfi hafnarnefndar, en heimilt er eiganda þeirra að taka þau upp án leyfis nefndarinnar.

6. gr.

Seglfestu má hvergi kasta út á höfninni nema með leyfi hafnarnefndar, og seglfestu má hvergi taka nema með leyfi landeiganda eða umráðamanna, og greiðist borgun eftir samkomulagi.

7. gr.

Nú tregðast eigandi, skipstjóri eða umráðamaður skips, við að hlýða skipun hafnarnefndar eða umsjónarmanns, að láta flytja skip sitt eða bát eða strengi á höfninni, og getur þá hafnarnefnd látið gera það á kostnað eiganda eða umsjónarmanns.

III. KAFLI.

8. gr.

Öll skip, seglskip, gufuskip, vélskip, stærri en 12 smálestir, hvort sem þau eru tóm eða hlaðin vörum eða seglfestu, skulu greiða hafnargjald (lestargjald) í hvert sinn er þau leggjast við festar á Fáskrúðsfjarðarhöfn, hvort sem þau varpa akkeri eða leggjast við bryggju eða aðrar festar á höfninni. Einnig skulu þau skip, sem ferma eða afferma vörur, eða taka eða skila farþegum á höfninni, greiða hafnargjald eins fyrir það, þó þau leggist ekki við neinar festar.

Undanþegin hafnargjaldi eru herskip, varðskip, skip sem hafa skirteini sem skemmtiskip, skip sem gerð eru út til vísindalegra rannsókna og skip sem

117 leita hafnar vegna sjóskemmda. Ef ekki er öðru vísi ákveðið, greiðist hafnargjald af nettostærð skipsins, reiknað í heilum tölum en brotum skal sleppt.

20. des.

a. Skip, sem eru eign búsettra manna við hafnarsvæðið eða gerð út þaðan og skrásett þar, og ekki eru í millilandasiglingum, skulu greiða hafnargjald einu sinni á ári, 50 aura af smálest, þó ekki minna en 10 krónur á ári.

Vélbátar, undir 12 smálestum, sem lagt er við föst legugögn á höfninni greiði í hafnargjald 10 krónur á ári.

b. Innlend fiskiskip greiði 5 aura af smálest í hvert skipti, er þau koma á höfnina.

c. Innlend strandferðaskip, sem ekki stunda millilandasiglingar, en ganga aðeins milli hafna á Íslandi, skulu, þá er þau koma í fyrsta sinn á Fáskrúðs-fjarðarhöfn á ári hverju greiða 30 aura af smálest í hafnargjald, en ekkert frekar þó þau komi oftár á höfnina á sama ári.

d. Öll önnur skip, sem til hafnar koma, skulu greiða 8 aura af smálest hverri í fyrsta sinn, er þau koma á höfnina á ári hverju, en síðan 5 aura af hverri smálest í hvert sinn er þau koma á höfnina á því sama ári.

IV. KAFLI.

9. gr.

Þegar hafnarsjóður eignast bryggju, skal bryggjugjald vera eins og hér segir:

a. Hvert skip, sem leggst við bólverk eða bryggju, skal greiða bryggjugjald af nettostærð skipsins, talið í heilum smálestum en brotum skal sleppa. Gjaldið skal greiða fyrir hvern $\frac{1}{2}$ sólarhring eða hluta af $\frac{1}{2}$ sólarhring, 2 aura af hverri smálest, þó aldrei minna en 2 krónur í hvert sinn. Minni skip en 12 smálestir skulu ekkert bryggjugjald greiða, en vera skyld til að víkja frá bryggju hvenær sem hafnarnefnd óskar þess.

Bryggjueigendur greiða ekkert bryggjugjald af sinum eigin fiskiskipum eða öðrum fiskiskipum, meðan þau reka fiskiveiðar frá Búðakauptúni og leggja upp á bryggjur þeirra. Flutningaskip og önnur skip gjaldskyld, sem leggja að annari bryggju en bryggju hafnarsjóðs, greiði hálf bryggjugjald í hafnarsjóð.

c. Hafnarnefnd skal heimilt að semja sérstaklega um bryggjugjald í einstökum tilfellum, þá er henni þykir ástæða til að víkja frá gjaldskrá þessari.

d. Skip þau, sem samkvæmt 2. málsgrein 8. greinar eru undanþegin hafnargjaldi eru einnig undanþegin bryggjugjaldi.

10. gr.

Skipstjóri eða formaður ber ábyrgð á greiðslu hafnargjalds og bryggjugjalds, en ef enginn skipstjóri eða formaður er á skipinu, ber eigandi þess ábyrgð á greiðslu gjaldanna.

11. gr.

Hafnarsjóður hefir haldsrétt á skipi unz gjöld eru greidd.

117
20. des.

12. gr.

Öll gjöld samkvæmt reglugerð þessari má taka lögtaki.

13. gr.

Engin, sem bakað hefir sér refsingu eða skaðabótaskyldu fyrir brot á reglugerð þessari, má fara burt úr höfninni meðan mál hans er óútkljáð, nema hann setji tryggingu er hafnarnefnd tekur gilda.

14. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum allt að 400 krónum, nema þyngri refsing liggi við samkvæmt almennum lögum, og skal fara með mál út af slíkum brotum sem almenn lögreglumál.

Sektirnar renna í hafnarsjóð Búðakauptúns.

15. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi 1. janúar 1932 og er þá um leið úr gildi numin hafnarreglugerð fyrir Búðakauptún frá 1. júlí 1916.

Reglugerð þessi birtist hérmeð til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 20. desember 1931.

Tryggvi Þórhallsson.

Páll Pálmason.

REGLUGERÐ

fyrir

notkun bryggju í Hofsósi.

118
21. des.

1. gr.

Hreppsnefnd Hofshrepps hefir alla yfirumsjón með bryggjunni og tækjum hennar. Ræður hún bryggjuvörð, er má vera utan nefndar, og semur um borgun fyrir störf hans og setur honum erindisbréf.